

ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός απόφασης 121/2022
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή

Εφέτη, την οποία όρισε ο Προϊστάμενος του Εφετείου
Θράκης και από τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 25
Φεβρουαρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ-ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής
εταιρείας, με την επωνυμία "ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ,
ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ
ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ" και τον
διακριτικό τίτλο "ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ", όπως νόμιμα
εκπροσωπείται, η οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Λαζάρου
Σώχου αριθμός 4, με Α.Φ.Μ. 997495285, η οποία παραστάθηκε δια της
πληρεξουσίας δικηγόρου της του Δ.Σ.Θ. με Α.Μ
που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ομόρρυθμης εταιρείας με
την επωνυμία στην
εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το ΚΑΦΕ-ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ με τον

**2^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς
Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)**

διακριτικό τίτλο _____ που εδρεύει στη _____ επί της οδού _____
η οποία δεν παραστάθηκε στο δικαστήριο.

Η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου _____ την από 24-2-2020 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Εργ2/24-2-2020 αγωγή της εναντίον της εναγομένης και ήδη εφεσίβλητης και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Το ανωτέρω δικαστήριο δίκασε την αγωγή ερήμην της εναγομένης και εξέδωσε την υπ' αριθμόν 114/2020 οριστική απόφασή του, με την οποία, κήρυξε εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση προκειμένου αυτή να εκδικαστεί από το καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο, ήτοι το Ειρηνοδικείο _____ δικάζον κατά την προσήκουσα διαδικασία των μικροδιαφορών. Την παραπάνω απόφαση προσέβαλε προς το Δικαστήριο τούτο η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα με την από 15-6-2021 έφεσή της, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ενδίκου μέσου 49/17-6-2021 και ακολούθως, με την υπ' αριθμόν 340/23-6-2021 Πράξη της γραμματέως του δικαστηρίου τούτου προσδιορίστηκε προς συζήτηση για την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας συνεδρίαση και γράφτηκε στο πινάκιο με αριθμό 22.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η πληρεξουσία δικηγόρος της εκκαλούσας αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτές.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

I. Από την επικαλούμενη και νομότυπα προσκομιζόμενη υπ' αριθμόν 1713/6-7-2021 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου _____ με έδρα το Πρωτοδικείο _____ προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της

3^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

κρινομένης έφεσης με πράξη κατάθεσης και ορισμού δικασίμου και με κλήση προς εμφάνιση για την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας, συνεδρίαση, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην εφεσίβλητη. Κατά τη δικάσιμο όμως αυτή η εφεσίβλητη δεν παραστάθηκε κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από το πινακίο και συνεπώς, πρέπει να δικαστεί ερήμην αλλά η διαδικασία θα προχωρήσει ως να ήταν και αυτή παρούσα, (άρθρα 271 παρ.1, 2 και 226 παρ. 4 σε συνδυασμό με άρθρο 524 παρ. 4 του ΚΠολΔ).

Η κρινόμενη, από 15-6-2021 (αριθμός εκθ. κατ. Ενδίκου μέσου 49/2021, έφεση της ηττηθείσας πρωτοδίκως ενάγουσας και ήδη εκκαλούσας εναντίον της υπ' αριθμόν 114/2020 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου που εκδόθηκε ερήμην της εναγομένης, με την οποία το δικαστήριο κήρυξε εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο για την εκδίκαση της από 24-2-2020 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Εργ2/24-2-2020 αγωγής της και παρέπεμψε την υπόθεση προκειμένου αυτή να εκδικαστεί από το καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο, ήτοι το Ειρηνοδικείο δικάζον κατά την προσηκουσα διαδικασία των μικροδιαφορών, παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του αρμοδίου τούτου Δικαστηρίου (άρθρο 19 του ΚΠολΔ), έχει δε ασκηθεί νομότυπα κι εμπρόθεσμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 495 παρ. 1 και 2, 496, 511, 513 παρ. 1β', 516 παρ. 1, 517 και 518 παρ. 2 ΚΠολΔ, εφόσον δεν προκύπτει, ούτε η εκκαλούσα επικαλείται επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, ενώ δεν παρήλθε χρονικό διάστημα άνω των δύο ετών από την δημοσίευση της εκκαλουμένης απόφασης, δεδομένου ότι η τελευταία δημοσιεύθηκε την 1^η Οκτωβρίου 2020 και η έφεση κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου στις 17-6-20210 (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 499, 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ. 1, 517, 518 παρ. 2, 520 παρ. 1). Εξάλλου, για το παραδεκτό της κατατέθηκε από την εκκαλούσα το νόμιμο παράβολο ποσού 100 ευρώ (βλ. το υπ' αριθ. 38491044095108160083 e-παράβολο) σύμφωνα με τη διάταξη του

4^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

άρθρου 495 παρ. 3 περ. Αβ' του ΚΠολΔ. Πρέπει επομένως η υπό κρίση έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

I. Με το άρθρο 1 άρθρο πρώτο παρ. 2 του Ν. 4335/2015 τροποποιήθηκε η διάταξη του άρθρου 47 ΚΠολΔ, η οποία έλαβε το κάτωθι περιεχόμενο : «Απόφαση πολυμελούς ή μονομελούς πρωτοδικείου δεν προσβάλλεται με ένδικο μέσο για το λόγο ότι η υπόθεση ανήκει στην αρμοδιότητα κατώτερου δικαστηρίου. Το ίδιο εφαρμόζεται αναλόγως και για την απόφαση κατώτερου δικαστηρίου που παραπέμπει την υπόθεση σε ανώτερο.» Με την τροποποίησή της αυτή η νέα διάταξη εμφανίζει ορισμένες διαφορές σε σχέση με την προϊσχύουσα, στις οποίες συγκαταλέγεται η εισαγωγή σε αυτή του νέου εδαφίου β', το οποίο θεσπίζει ορισμένο λόγο αποκλεισμού της προσβολής της απόφασης παραπομπής της δικαζόμενης υπόθεσης από κατώτερο δικαστήριο σε καθ' ύλην ανώτερο αυτού. Έτσι, ενώ υπό το προϊσχύον δίκαιο η απόφαση της εν λόγω παραπομπής υπόκειται σε ένδικα μέσα, όταν δηλαδή αυτή γινόταν από κατώτερο σε ανώτερο δικαστήριο, υπό τη νέα ρύθμιση αποκλείεται στην τελευταία αυτή περίπτωση ως λόγος ένδικου μέσου η αναρμοδιότητα του τελευταίου, υπαγορεύτηκε δε η ανάγκη θέσπισής της από λόγους οικονομίας της δίκης, προς αποφυγή παρέκλυσης αυτής και προς αποφυγή της ταλαιπωρίας των διαδίκων με την, αποτελούσα άγωνα τυπολατρεία, ανατροπή της απόφασης του ανώτερου δικαστηρίου, που συγκεντρώνει κατά τεκμήριο περισσότερες εγγυήσεις ευθυκρισίας, περιφρουρώντας τυχόν σφάλμα του κατώτερου δικαστηρίου να παραπέμψει την υπόθεση σε ανώτερο δικαστήριο, παρά το ότι το ίδιο ήταν καθ' ύλην αρμόδιο (βλ. σχετικά ΑΠ 986/2019 ΤΝΠ Νόμος, Α. Βαθρακοκοίλη, Η διάταξη του άρθρου 47 ΚΠολΔ μετά την τροποποίησή της με το ν. 4335/2015, ΕλλΔνη 2016.103-105). Επισημαίνεται ωστόσο, ότι στη νέα διάταξη του άρθρου 47 εδ. β ΚΠολΔ, εξαιρείται η περίπτωση κατά την οποία με την απόφαση του κατώτερου

5^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

δικαστηρίου παραβιάζεται η αρχή των βαθμών δικαιοδοσίας (άρθρο 12 ΚΠολΔ) ή όταν η υπόθεση παραπέμπεται μεν σε ανώτερο δικαστήριο, πλην όμως καθ' ύλην αρμόδιο τυγχάνει άλλο περαιτέρω ανώτερο δικαστήριο. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του εδαφίου β' του άρθρου 46 ΚΠολΔ η οποία δεν τροποποιήθηκε με το Ν. 4335/2015, η παραπεμπτική απόφαση, όταν τελεσιδικήσει, είναι υποχρεωτική, τόσο για την αρμοδιότητα του δικαστηρίου που παρέπεμψε, όσο και για την αρμοδιότητα του δικαστηρίου στο οποίο γίνεται η παραπομπή. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 513 παρ. 1 εδ. α' του ΚΠολΔ, η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, η δεχόμενη την αναρμοδιότητα αυτού και παραπέμπουσα την αγωγή στο αρμόδιο δικαστήριο, υπόκειται σε έφεση (άρθρο 513 παρ.1 εδαφ. α' ΚΠολΔ). Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, προκύπτει ότι αν, πριν καταστεί τελεσίδικη η απόφαση του δικαστηρίου που παρέπεμψε την υπόθεση λόγω καθ' ύλην αναρμοδιότητας σε κατώτερο δικαστήριο, ασκηθεί έφεση κατά της παραπεμπτικής απόφασης, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ερευνά αυτεπαγγέλτως την καθ' ύλην αρμοδιότητα του πρωτοδίκως δικάσαντος και παραπέμψαντος δικαστηρίου και εάν κρίνει ότι η υπόθεση επι της οποίας εκδόθηκε η εκκαλουμένη απόφαση υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του παραπέμψαντος δικαστηρίου, του οποίου η απόφαση δεν έχει καταστεί τελεσίδικη, εξαφανίζει την προσβαλλόμενη απόφαση και παραπέμπει την υπόθεση κατ' άρθρο 535 παρ. 2 ΚΠολΔ στο δικαστήριο στο οποίο αρχικά είχε εισαχθεί, αν και αυτό κηρύχθηκε αναρμόδιο, προκειμένου οι διάδικοι να μην αποστερηθούν αμοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας (άρθρο 12 ΚΠολΔ) (βλ. σχετ. Εφαθ 286/2021 αδημ., ΕφΠειρ 459/2016, ΕφΘεσ 671/2015, Εφαθ 6179/ 2009 Εφαθ 513/1997, Εφαθ 1644/1988, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.). Περαιτέρω, η απόφαση που παραπέμπει την υπόθεση σε άλλο αρμόδιο Δικαστήριο, ως περιέχουσα τη διαπίστωση έλλειψης διαδικαστικής προϋπόθεσης και επιφέρουσα την αποξένωση του

6^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

Δικαστηρίου από την περαιτέρω εκδίκαση της υπόθεσης, είναι οριστική, ο δε διάδικος που εισήγαγε την υπόθεση σε αναρμόδιο δικαστήριο ηττάται στη σχετική δίκη (Β. Βαθρακοκοίλη ΕρμΚΠολΔ, τόμος Α', έκδοση 1996, άρθρο 46 σημ. 14 και 15, Νίκα σε Κεραμέα-Κονδύλη-Νίκα, ΕρμΚΠολΔ, 2000, άρθρο 46 σημ. 9 και ΕφΠειρ 382/2015, ΕφΠειρ 251/2015, ΕφΕυβ 37/2015, Δημοσίευση "ΝΟΜΟΣ", ΕφΑθ 2340/2003, ΕλλΔνη 2002, 1443, ΕφΘεσ 1824/1994, ΑρχΝομ 1995, 769, ΕφΑθ 4322/1995, Δ 1996, 1186, ΕφΘεσ 2132/1989, Αρμ 1990, 255). II. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1, 3 και 5 του Ν.2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», όπως ισχύει μετά την τελευταία τροποποίησή του με τον Ν.4481/ 2017 ΦΕΚ Α` 100/ 20-7-2017 «1. Όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. 2.....3, Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4... 5, Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει

7^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδαφ. β' και γ', καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Περαιτέρω, κατά το άρθρο 22 παρ.6 του Ν.4481/2017 περι «Πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων», ο οποίος συμπληρώνει τον βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα νόμο 2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/Ε.Ε. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L84/72 20-03-2014), «Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης, είτε του χρήστη, είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις: Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει», ενώ στην παράγραφο 7 του ως άνω άρθρου του ίδιου νόμου «Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των

8^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6». Από τη γραμματική και συστηματική δε ερμηνεία του άρθρου 22 παρ. 1 ν. 4481/ 2017, δεν ιδρύεται υποχρέωση διαπραγμάτευσης του ύψους της εύλογης αμοιβής των παρ. 1 και 5 του άρθρου 49 ν. 2121/1993. Η παρ. 7 του άρθρου 22 ν. 4481/2017, αντιβαλλόμενη προς την παρ. 6, δεν εντάσσεται στο σύστημα της αναγκαστικής σύμβασης, διότι ο χρήστης έχει ήδη λόγω της νόμιμης άδειας, την ευχέρεια χρήσης του προστατευμένου αντικειμένου. Η διαφωνία τελεί, υπό διαφορετικές προϋποθέσεις, αναλόγως αν πρόκειται για συμβατική ή νόμιμη άδεια. Στην πρώτη περίπτωση, πρέπει να είναι απόρροια άκαρπων διαπραγματεύσεων, ενώ στη δεύτερη, απλώς, της άρνησης του χρήστη να καταβάλλει στον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, την καθορισθείσα από αυτόν εύλογη αμοιβή (Κατ'άρθρο ερμηνεία του ν. 4481/2017, σελ. 333, 334 βλ. και Ε.Σταματούδη, Συλλογική Διαχείριση Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας). Σύμφωνα δε με το άρθρο 22 παρ.6 εδαφ.β' του ν.4481/ 2017, η αγωγή καθορισμού της οριστικής αμοιβής για την άσκηση αποκλειστικών εξουσιών, εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ (άρθρ. 614 - 622). Όμοια ισχύουν και για εκείνον της εύλογης αμοιβής, όπως ρητά προβλέπει το άρθρο 22 παρ. 7 εδαφ. β' του ν. 2121/1993. Κατά τα λοιπά η νομοθετική επιλογή διασπά την τηρούμενη διαδικασία για τις διαφορές που απορρέουν από το νόμο 2121/1993, ενώ όλες οι υπόλοιπες διαφορές συνεχίζουν να εκδικάζονται κατά την τακτική διαδικασία, οι περί καθορισμού δε της οριστικής αμοιβής εκδικάζονται κατ' εκείνη των περιουσιακών διαφορών. Έτσι, κατά την ως άνω διαδικασία δεν εκδικάζεται κάθε διαφορά που αφορά στην αμοιβή για τις αποκλειστικές εξουσίες και τις νόμιμες άδειες, αλλά μόνο οι του

9^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

δικαστικού καθορισμού τους. Αν αντιθέτως, οι αμοιβές καθορίζονται συμβατικά και δεν καταβάλλονται, η σχετική αγωγή εκδικάζεται κατά την τακτική διαδικασία σύμφωνα με το ν. 4481/ 2017. Πλέον δε, κατά το εδαφ. β των παρ.6 και 7 του άρθρου 22 ν. 4481/ 2017, καθ'ύλην αρμόδιο δικαστήριο για τον οριστικό καθορισμό της αμοιβής είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο, πρόκειται δηλαδή περί εξαιρετικής κατά την έννοια του άρθρου 17 ΚΠολΔ, αρμοδιότητας των Μονομελών Πρωτοδικείων, ιδρυόμενης σε βάρος των Ειρηνοδικείων και των Πολυμελών Πρωτοδικείων (Ε. Σταματούδη, Συλλογική Διαχείριση Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας, όπ., σελ. 369,370). Η διαφωνία μεταξύ Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης και χρήστη, ως προς το ύψος της αμοιβής ή και τους όρους πληρωμής της, συνιστά διαδικαστική προϋπόθεση της προσφυγής στον δικαστικό καθορισμό της αμοιβής. Δεδομένου δε, ότι η αξίωση γεννάται αυτοδικαίως από και με την άσκηση της προνομιακής χρήσης, η διαφωνία δεν είναι στοιχείο του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου (άρθρ.49 παρ.1 και 5 ν.2121/1993). Αντιθέτως, αφορά στο έννομο συμφέρον του αιτούντος/ενάγοντος. Περαιτέρω, ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δεν υπέχει κατά νόμο, υποχρέωση διαπραγμάτευσης με τον χρήστη ως προς το ύψος της αμοιβής, συμφυώς και ως προς τους όρους πληρωμής, αλλά καθορίζει ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης τα ανωτέρω μονομερώς, δυνάμει διαπλαστικού δικαιώματος (άρθρο 379 αναλόγως). Επομένως, σε αντίθεση με όσα ισχύουν σχετικά με τη διαφωνία της παρ. 6, αυτή της παρ. 7 άρθρ. 22 του ν. 4481/2017, δεν προϋποθέτει την προηγούμενη διενέργεια άκαρπων διαπραγματεύσεων και το διαπλαστικό δικαίωμα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης ασκείται και με την αίτηση/ αγωγή δικαστικού καθορισμού. Κατά το γράμμα δε της διάταξης, η διαφωνία δύναται, υπαλλακτικώς, να άπτεται είτε του ύψους της αμοιβής, είτε των όρων πληρωμής, πχ αν θα καταβάλλεται εφάπαξ ή τμηματικώς. Περίπτωση διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής υπάρχει και όταν ο χρήστης

10^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

ισχυρίζεται ότι δεν οφείλει αμοιβή διότι η χρήση καταλαμβάνεται από εξαίρεση ή περιορισμό. Κατά τα λοιπά, στο δικόγραφο της αίτησης ή αγωγής του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης πρέπει να αναφέρεται ότι ασκήθηκε το διαπλαστικό δικαίωμα, ότι ο χρήστης διαφωνεί με την καθορισθείσα αμοιβή ή και τους όρους πληρωμής, καθώς και ότι αυτοί είναι εύλογοι (άρθρο 216 ΚΠολΔ, Ε.Σταματούδη, Συλλογική Διαχείριση Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας όπ., σελ. 421, 422).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την από 24-2-2020 (αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Εργ2/24-2-2020) αγωγή της ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα, στρεφόμενη εναντίον του ως προς τον οποίο αυτή (ενάγουσα) νομότυπα παραιτήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 294 και 295 του ΚΠολΔ και ως εκ τούτου η αγωγή όσον αφορά αυτόν θεωρήθηκε ότι ουδέποτε ασκήθηκε και της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία

εξέθετε ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 παρ.1 του ν. 2121/1993, ο οποίος συνεστήθη το έτος 2011 από: α) τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας με τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», β) τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των τραγουδιστών - ερμηνευτών με τον διακριτικό τίτλο «Ερατώ» και γ) τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των μουσικών με τον διακριτικό τίτλο «Απόλλων». Ότι το έτος 2011 έλαβε άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού. Ότι οι ανωτέρω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λειτουργούν ομοίως με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και κατά τη σύστασή της ήταν οι μόνοι αρμόδιοι οργανισμοί για τη διαχείριση και είσπραξη της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 παρ.1 του ν. 2121/1993. Ότι για τον καθορισμό και την είσπραξη της εύλογης αμοιβής συνέταξε αμοιβολόγιο, το οποίο

11^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

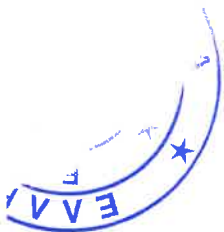
γνωστοποίησε σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες. Ότι σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση, σε καταστήματα επιχειρήσεων, στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα εστιατόρια, μπαρ κλπ, η οφειλόμενη αμοιβή καθορίστηκε ετησίως στο ποσό των 250 ευρώ όταν η επιφάνεια του καταστήματος υπερβαίνει τα 200 τ.μ. όχι όμως και τα 300 τ.μ. Στη συνέχεια, η ενάγουσα εκθέτει ότι η δεύτερη εναγομένη εκμεταλλεύεται επιχείρηση καφέ-εστιατορίου με τον διακριτικό τίτλο _____ που βρίσκεται στη _____ με ωφέλιμους χώρους συνολικής επιφάνειας 250 τμ. Ότι κατά τα έτη από 2015 έως και 2018, η δεύτερη εναγομένη χρησιμοποίησε μουσικό ρεπερτόριο που προστατεύεται από την ενάγουσα και επομένως οφείλει την αναφερόμενη στην αγωγή εύλογη αμοιβή, καθώς κατά το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα προέβη σε δημόσια εκτέλεση έργων με συμβολές των μελών της, από τα οποία ορισμένα, ενδεικτικά παρατίθενται σ' αυτήν (αγωγή), χωρίς την άδειά της και δίχως να της καταβάλει οποιοδήποτε ποσό έναντι εύλογης αμοιβής. Ότι σε σχετικές προσκλήσεις της να της καταβάλει την εξαγόμενη από το ως άνω αμοιβολόγιο εύλογη αμοιβή για τα προαναφερόμενα έτη, οι νόμιμοι εκπρόσωποι της δεύτερης εναγομένης αρνήθηκαν οποιαδήποτε συνεργασία και αδιαφόρησαν. Με βάση το ιστορικό αυτό, η ενάγουσα, ζήτησε να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για την εν λόγω εκμετάλλευση, από τη δεύτερη εναγομένη του ρεπερτορίου της, όπως περιγράφεται στην αγωγή, δηλαδή την δημόσια εκτέλεση, παρουσίαση, χρήση του έργου της στην πελατεία των εναγομένων, με τη χρήση υλικών φορέων στους οποίους είναι εγγεγραμμένες οι ερμηνείες/εκτελέσεις της, καθιστώντας ελεύθερη την πρόσβαση της πελατείας της σε όλα τα μεταδιδόμενα έργα, καθ' όλο το ωράριο λειτουργίας της επιχείρησής της και συγκεκριμένα στο ποσό των 250 ευρώ πλέον ΦΠΑ για κάθε έτος από το 2015 έως το 2018 και

12^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

συνολικά στο ποσό των 1.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ. Ζήτησε δε να υποχρεωθεί η δεύτερη εναγομένη να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που θα καθοριστεί με την εκδοθησομένη απόφαση, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, με τον νόμιμο τόκο από 1-1-2016 για την αμοιβή που αφορά τη χρήση του έτους 2015, από 1-1-2017 για την αμοιβή που αφορά τη χρήση του έτους 2016, από 1-1-2018 για την αμοιβή που αφορά τη χρήση του έτους 2017 και από 1-1-2019 για την αμοιβή που αφορά τη χρήση του έτους 2018 και επικουρικά από την επίδοση της αγωγής, να υποχρεωθεί η δεύτερη εναγομένη να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα παραπάνω έτη προκειμένου αυτή (ενάγουσα) να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στην καταβολή των δικαστικών της εξόδων. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη υπ' αριθμ. 114/2020 απόφασή του, αφού ορθά θεώρησε ως μη ασκηθείσα την αγωγή ως προς τον πρώτο των εναγομένων, δικάζοντας ερήμην της δεύτερης εναγομένης, έκρινε ότι στην επίδικη περίπτωση πρόκειται για αγωγή με την οποία ζητείται η καταβολή της εύλογης αμοιβής από χρήστες του ρεπερτορίου της ενάγουσας, οι οποίοι αρνούνται εν γένει την εκ του νόμου υποχρέωσή τους και όχι για αγωγή περί οριστικού καθορισμού του ύψους της εύλογης αμοιβής κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 22 παρ. 7 και 6 εδαφ. τελευτ. του ν. 4481/2017 και αφού κήρυξε εαυτό αναρμόδιο για την εκδίκαση της ένδικης αγωγής, δεδομένου ότι το αιτούμενο από τη δεύτερη εναγομένη, ποσό, δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο της υλικής αρμοδιότητας του Ειρηνοδικείου, ήτοι του ποσού των 20.000,00 ευρώ, παρέπεμψε την κρινόμενη αγωγή για εκδίκαση, κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών, στο καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο Δικαστήριο, ήτοι στο Ειρηνοδικείο στη δικαστική περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η έδρα της. Ωστόσο με το ως άνω περιεχόμενο

13^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

και αιτήματα, η αγωγή, αρμόδια καθ' ύλην εισήχθη ενώπιον του ως άνω Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, καθόσον υπό τα εκτιθέμενα σ' αυτήν πραγματικά περιστατικά, πρόκειται για αγωγή δικαστικού καθορισμού του ύψους της οριστικής εύλογης αμοιβής της ενάγουσας, λόγω άρνησης της δεύτερης εναγομένης-χρήστριας να καταβάλει στην ενάγουσα - Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης την καθορισθείσα από αυτή εύλογη αμοιβή της, που πλέον υπάγεται προς εκδίκαση κατά το εδαφ. β' των παρ.6 και 7 του άρθρου 22 ν. 4481/ 2017 στην εξαιρετική -κατ' άρθρο 17 ΚΠολΔ- υλική αρμοδιότητα του τοπικά αρμόδιου Μονομελούς Πρωτοδικείου, εν προκειμένω της Δράμας, δικαζόμενη κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 - 622 ΚΠολΔ, για το παραδεκτό της οποίας (αγωγής) δεν απαιτείται η προηγούμενη διενέργεια άκαρπων διαπραγματεύσεων μεταξύ των χρηστών και του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης του ύψους της εύλογης αμοιβής του τελευταίου, η δε διαφωνία ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής, η οποία συντρέχει και όταν οι χρήστες ισχυρίζονται ότι δεν οφείλουν αμοιβή, δεν είναι στοιχείο του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου, αλλά αφορά το έννομο συμφέρον της ενάγουσας, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας (βλ. και ΜονΕφΘεσ 2125/2021 αδημ., ΜονΕφΠειρ 351/2021, ΜονΕφΑθ 4408/2021, δημοσίευση ΤΝΠ "ΝΟΜΟΣ"). Επομένως, μη νόμιμα το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που ήταν καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο προς εκδίκαση της ασκηθείσας αγωγής κήρυξε εαυτό αναρμόδιο και συνεπώς, πρέπει κατά παραδοχή του μοναδικού λόγου έφεσης, το παρόν Δικαστήριο να κάνει δεκτή την έφεση ως ουσιαστικά βάσιμη, να εξαφανίσει την εκκαλουμένη (που δεν έχει καταστεί τελεσίδικη) και να παραπέμψει την υπόθεση στο αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπον δικαστήριο, ήτοι το Μονομελές Πρωτοδικείο Δράμας (συντιθέμενο, όμως, αν είναι δυνατόν, από άλλο Δικαστή), προς εκδίκαση αυτής κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 - 622 ΚΠολΔ, ώστε να μη στερηθούν οι

14^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

διάδικοι του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας κατά τα αναφερόμενα ανωτέρω στην οικεία νομική σκέψη της παρούσας. Τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της δεύτερης εναγομένης, αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 183 και 191 παρ.2 ΚΠολΔ). Επίσης πρέπει να οριστεί παράβολο ερημοδικίας σε περίπτωση που η ενάγουσα-εφεσίβλητη ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας (άρθρα 501, 502, 505 ΚΠολΔ) κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό και να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου άσκησης της έφεσης στην εκκαλούσα σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3 του ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της εφεσίβλητης την από 15-6-2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ενδίκου μέσου 49/2021 έφεση εναντίον της υπ' αριθμόν 114/2020 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ (250 €).

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την έφεση και κατ' ουσίαν.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλουμένη υπ' αριθμόν 114/2020 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου

ΚΡΑΤΕΙ και **ΔΙΚΑΖΕΙ** την από 24-2-2020 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Εργ2/24-2-2020 αγωγή.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ αυτήν προς εκδίκαση ενώπιον του αρμοδίου καθ' ύλην και κατά τόπον δικαστηρίου, ήτοι του Μονομελούς Πρωτοδικείου που θα δικάσει την αγωγή κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τη δεύτερη εναγομένη στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας αμφοτέρων των βαθμών

15^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 121/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θράκης (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων ευρώ (500 €).

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του προκατατεθέντος παραβόλου ποσού εκατό ευρώ (100 €) στην εκκαλούσα.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του δικαστηρίου, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στην στις 16 Μαΐου 2022, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

